

Ajuntament de
Castell-Platja d'Aro

Àrea: **SECRETARIA**
Expedient núm. **GENE2020007074**

Tomàs Soler Navarro, secretari de l'ajuntament de Castell-Platja d'Aro (Baix Empordà),

CERTIFICO:

Que segons les dades de què disposa la secretaria al meu càrrec, el Ple de l'ajuntament, en **SESSIÓ ORDINÀRIA** de 16 de desembre de 2020, per **MAJORIA ABSOLUTA**, en relació amb les actuacions de referència i sense perjudici del contingut de l'art. 206 del R.O.F., va prendre el següent acord:

MOCIÓ EN DEFENSA DE LA UNITAT DE LA LLENGUA, QUE PRESENTA EL GRUP DE LA VALL D'ARO EN COMÚ

La llengua catalana deriva d'una continuïtat lingüística mil·lenària que ha donat lloc a una realitat unitària dins la seva diversitat, tal com ho reconeix la lingüística romànica partint dels criteris científics habituals.

Aquesta unitat lingüística no es veu en cap cas qüestionada per l'existència d'altres denominacions territorials, tradicionals o populars, com ara alguerès, valencià, mallorquí, menorquí, eivissenc, andorrà, formenter o fragatí. En tots els casos, aquestes denominacions alternatives es refereixen a la mateixa llengua, avui parlada per més de deu milions de ciutadans europeus.

En efecte, l'existència d'aquestes denominacions alternatives no fa sinó demostrar que el català és la llengua pròpia de tots aquests territoris: de Catalunya, del País Valencià, de les Illes Balears, de la Catalunya del Nord, de la Franja de Ponent, de l'Alguer i d'Andorra.

Aquesta unitat lingüística ha patit, en les darreres dècades i en els darrers temps, diversos intents de fragmentació per part d'algunes instàncies i institucions públiques; tot plegat amb un menysteniment absolut del rigor científic i acadèmic dels experts en la matèria filològica. En el cas de les institucions públiques espanyoles, ha quedat constatat que la denominació de valencià, emprada oficialment a la Comunitat Valenciana, ha servit de pretext perquè l'advocacia de l'Estat considerés que la llengua pròpia d'aquest territori no és la mateixa que la de Catalunya o la de les Illes Balears.

En el mateix sentit, diverses pàgines web d'organismes oficials com ministeris i altres ens estatals, ofereixen les opcions lingüístiques de català i valencià separatament – com si fossin llengües diferents–. Això suposa no només una despesa addicional i supèrflua sinó també un dany cultural injustificat.

El fet que des de les institucions públiques no s'assumeixi amb naturalitat la unitat de la llengua catalana es tradueix en una manca de coordinació en les polítiques culturals

**Ajuntament de
Castell-Platja d'Aro**

dels diversos governs dels territoris de llengua catalana.

Els centres culturals i acadèmics de referència, com l'Institut Ramon Llull, haurien de poder comptar amb la participació de tots els governs de les comunitats autònomes on el català es llengua oficial, quelcom que avui no és possible pel temor que això pugui generar falses polèmiques a propòsit de la unitat de la llengua.

Una altra conseqüència d'aquesta manca de coordinació política és que la reciprocitat total dels mitjans audiovisuals en llengua catalana arreu dels territoris on és oficial, no és encara possible, més enllà de qüestions tècniques de segon grau, per un motiu molt similar. I, finalment, el fet de no assumir la unitat lingüística en les polítiques públiques genera disfuncions com ara que els continguts audiovisuals doblats en català pels governs i televisions públiques dels diversos territoris no puguin compartir-se recíprocament, sinó que calgui, fins i tot, en alguns casos, doblar dues o tres vegades en diferents varietats dialectals els mateixos continguts, la qual cosa és especialment perjudicial en un sector clau per al foment de l'ús social del català entre les generacions més joves com és l'audiovisual.

El Segon Congrés Internacional de la Llengua Catalana, celebrat l'any 1986, ja va reclamar la coordinació entre els territoris de llengua catalana a la manera de la Unió de la Llengua Neerlandesa: una comissió intergovernamental per a la coordinació de les polítiques lingüístiques; una comissió interparlamentària, per vetllar per la coherència entre les legislacions lingüístiques, i un consell de la llengua i de les lletres que agrupi les institucions acadèmiques i culturals més rellevants. Aquesta proposta, tanmateix, no s'ha fet mai realitat, de manera que la llengua catalana, i els seus parlants, continuen patint aquesta manca de coordinació política i administrativa.

D'altra banda, el febrer del 2017 els governs de Catalunya, la Comunitat Valenciana i les Illes Balears van signar l'anomenada Declaració de Palma, un text que pretenia posar les bases d'una veritable cooperació cultural i lingüística entre els governs d'aquests territoris però que, finalment, no s'ha materialitzat en polítiques públiques concrets.

Per tot l'exposat, el Ple de l'ajuntament

ACORDA:

- 1.- Reconèixer i declarar la unitat de la llengua catalana, sense que aquest fet suposi menystenir altres denominacions existents.
- 2.- Rebutjar qualsevol mesura que imposi impediments normatius, administratius, tècnics o socials als ciutadans de les comunitats autònomes on aquesta llengua és oficial de poder viure amb normalitat i amb garanties aquesta unitat lingüística.
- 3.- Instar al Govern de l'Estat a reconèixer públicament la unitat de la llengua catalana, a corregir els serveis, ens i polítiques públiques que la qüestionen i a vetllar perquè cap institució pública o empresa privada de l'Estat espanyol fomenti el secessionisme lingüístic català en la seva activitat.
- 4.- Notificar aquests acords al Govern de la Generalitat de Catalunya, al Parlament de Catalunya, al Govern de la Generalitat Valenciana, a les Corts valencianes, al Govern

Codi Segur de Verificació: eaaa8a88-f044-4844-96c7-05a7fd14e2d0
Origen: Administració
Identificador document original: ES_L01170486_2020_858185
Data d'impressió: 19/04/2021 09:16:21
Pàgina 3 de 3

SIGNATURES
1.- TCAT P Tomàs Soler Navarro - DNI 40299607L (Secretari), 17/12/2020 11:22
2.- Maurici Jimenez Ruiz - DNI 40348754S (AUT) (Alcalde), 17/12/2020 11:27

**Ajuntament de
Castell-Platja d'Aro**

de les Illes Balears, al Parlament de les Illes Balears, al Govern d'Espanya, al Congrés dels Diputats i a la Plataforma per la Llengua-L'ONG del Català.

I perquè així consti, lliuro aquest certificat, per ordre i amb el vistiplau de l'alcalde.

Signat i datat electrònicament

Vist-i-plau
L'Alcalde

Certifico
El secretari

